

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 17/08

1 kwietnia 2008 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-267/06

Tadao Maruko / Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen

ZAREJESTROWANY PARTNER TEJ SAMEJ PŁCI MOŻE MIEĆ PRAWO DO RENTY WDOWIEJ PRYZNAWANEJ W RAMACH PRACOWNICZEGO SYSTEMU EMERYTALNEGO

Sąd krajowy powinien ustalić, czy zarejestrowany partner znajduje się w sytuacji porównywalnej z sytuacją małżonka korzystającego z renty rodzinnej będącej przedmiotem sporu

Na podstawie właściwej ustawy niemieckiej¹ T. Maruko zawarł w 2001 r. zarejestrowany związek partnerski z projektantem kostiumów teatralnych. Jego partner był od 1959 r. ubezpieczony w Versorgungsanstalt der deutschen Bühnen Vddb, instytucji zarządzającej zabezpieczeniem emerytalnym i rentami rodzinnymi personelu artystycznego teatrów niemieckich. Partner T. Maruko zmarł w 2005 r. W związku z tym T. Maruko złożył do Versorgungsanstalt wniosek o przyznanie renty wdowiej. Wniosek ten został oddalony na tej podstawie, że statut Versorgungsanstalt nie przewiduje tego rodzaju świadczenia dla pozostałych przy życiu zarejestrowanych partnerów.

Bayerisches Verwaltungsgericht München, rozpoznający skargę T. Maruko, zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości w celu ustalenia, czy odmowa przyznania renty rodzinnej zarejestrowanemu partnerowi stanowi dyskryminację zabronioną przez dyrektywę o równym traktowaniu w zakresie zatrudnienia i pracy². Jej celem jest zwalczanie między innymi dyskryminacji ze względu na orientację seksualną.

W związku z tym, że dyrektywa nie obejmuje systemów zabezpieczenia społecznego i ochrony socjalnej, z których korzyści nie są tożsame z wynagrodzeniem w rozumieniu prawa wspólnotowego, do Trybunału zwrócono się o ustalenie, czy będąca przedmiotem sporu renta rodzinna może być uważana za wynagrodzenie. W tej kwestii Trybunał wskazuje, że źródłem pracowniczego systemu emerytalnego zarządzanego przez Vddb jest układ zbiorowy pracy, a jego celem – uzupełnianie świadczeń socjalnych należnych na podstawie powszechnie obowiązujących uregulowań krajowych. System ten jest finansowany wyłącznie przez

¹ Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft z dnia 16 lutego 2001 r. (BGBl. 2001 I, str. 266) w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 15 grudnia 2004 r. (BGBl. 2004 I, str. 3396).

² Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, str. 16).

pracowników i pracodawców, z całkowitym wyłączeniem jakiegokolwiek publicznego udziału finansowego.

Ponadto, emerytura, na podstawie której jest obliczana renta rodzinna, dotyczy jedynie szczególnej kategorii pracowników, a jej wysokość jest ustalana w zależności od okresu ubezpieczenia pracownika i wartości uiszczonych składek. Renta rodzinna wywodzi się zatem ze stosunku pracy zmarłego pracownika, a w konsekwencji należy zakwalifikować ją jako wynagrodzenie. Z tej przyczyny dyrektywa znajduje zastosowanie.

Następnie, przystępując do ustalenia, czy odmowa przyznania renty rodzinnej zarejestrowanemu partnerowi stanowi dyskryminację ze względu na orientację seksualną, Trybunał – w świetle treści postanowienia odsyłającego – stwierdził, że zastrzegając instytucję małżeństwa dla osób odmiennej płci, Niemcy stworzyły jednak instytucję zarejestrowanego związku partnerskiego, którego warunki były stopniowo upodabniane do warunków obowiązujących przy małżeństwie. W tej sytuacji odmowa przyznania renty rodzinnej zarejestrowanym partnerom oznacza, że są oni traktowani w sposób mniej korzystny niż pozostali przy życiu małżonkowie.

W konsekwencji Trybunał orzekł, że odmowa przyznania renty rodzinnej zarejestrowanemu partnerowi stanowi bezpośrednią dyskryminację ze względu na orientację seksualną przy założeniu, że pozostali przy życiu małżonkowie i pozostali przy życiu zarejestrowani partnerzy znajdują się w porównywalnej sytuacji w odniesieniu do tej renty rodzinnej. Do Bayerisches Verwaltungsgericht München należy ustalenie, czy warunek ten jest spełniony.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG CS DE EN ES EL FR HU IT NL PL PT RO SK SL

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

[Wyrok w sprawie C-267/06](#)

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053

*Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez EbS "Europe by Satellite",
serwis prowadzony przez Komisję Europejską, Dyрекcję Generalną ds. Prasy i Komunikacji,*

L-2920 Luksemburg, tel. (00352) 4301 35177 faks (00352) 4301 35249

lub B-1049 Bruksela, tel. (0032) 2 2964106 faks (0032) 2 2965956